

Sygn. akt. III U 226/23

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Witkowski

Protokolant: Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2023 r. na rozprawie

sprawy z wniosku **P. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 lutego 2023 r. znak (...)

p o s t a n a w i a :

umorzyć postępowanie;

zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz P. S. 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

punktu 2 postanowienia

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2023r. Sąd w niniejszej sprawie, po rozprawie wyznaczonej w celu jej rozpoznania, umorzył postępowanie w sprawie na skutek wniosku organu rentowego o umorzenie postępowania wobec uchylenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w całości skarżonej przez odwołującego się P. S. decyzji z dnia 24 lutego 2023r. i umorzenia postępowanie w sprawie (decyzja k.35-36). Wniósł też organ rentowy ze względu na uchylenie decyzji i umorzenie postępowania w sprawie jeszcze przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd o odstąpienie od obciążania organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz odwołującego się wskazując , że w całości uwzględnił żądanie odwołującego się. Wskazał, że uchylenie decyzji i umorzenie postępowania przez organ rentowy jeszcze przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd uzasadnia przyjęcie szczególnie uzasadnionego wypadku i nie obciążanie go kosztami zastępstwa procesowego na rzecz odwołującego się. Podniósł też, że względnie uzasadniać to może obciążaniem go tylko częścią kosztów zastępstwa procesowego na rzecz odwołującego się.

Odwołujący się wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych nie uznając, że jest to szczególnie uzasadniony wypadek.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Cytowany przepis statuuje podstawową regułę orzekania w przedmiocie kosztów procesu, przyjmując, iż powinna być nimi obciążona strona przegrywająca sprawę, która obowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi koszty niezbędne i celowe dla dochodzenia roszczenia lub obrony przed sądem. Oznacza to, że o obowiązku zwrotu kosztów procesu decyduje ostateczny wynik sprawy.

Zgodnie też z treścią art. 477¹³ § 1 k.p.c., zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy.

Wydanie jednak przez organ rentowy, przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd, decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony stanowi szczególną postać uznania powództwa. Powoduje to z kolei, że organ rentowy stał się stroną przegrywającą sprawę a to rodzi obowiązek zwrotu odwołującemu się poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego. Zachowanie bowiem organu rentowego doprowadziło do powstania tych kosztów.

Z uwagi na powyższy stan rzeczy już z tego względu można było uznać, że w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek. Tym bardziej natomiast nie można było w sprawie uznać, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, że w postępowaniu sądowym dotyczącym całości postępowania co do okoliczności determinujących zaskarżoną decyzję nie zaistniały żadne nowe okoliczności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 10.03.2023r. stwierdził, że P. S., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia 02.05.2018r.

Zaskarżoną natomiast decyzją z dnia 24.02.2023r. stwierdził, że P. S. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FS raz FGŚP, a jego zadłużenie wynosi kwotę (...) zł, a wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie (...).

Sąd Okręgowy w Suwałkach prawomocnym wyrokiem z dnia 04.08.2023r. sygn. akt III U 227/23 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 10.03.2023r. i ustalił, że P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia 02.05.2018r. Sąd w sprawie III U 227/23 oparł orzeczenie na tych samych faktach, które znane były organowi rentowemu.

W obliczu więc takiego stanu rzeczy trudno uznać, że mamy w sprawie szczególnie uzasadniony wypadek. Organ rentowy mógł bowiem nie wydawać zaskarżonej decyzji z dnia 24.02.2023r. do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom odwołującego się od dnia 02.05.2018r. Poza tym przeciwko przyjęciu w sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku przemawia i okoliczność, że organ rentowy dopiero po wielu latach wydał decyzję (przy tym niezasadną) o podleganiu przez odwołującego się obowiązkowym ubezpieczeniom od 02.05.2018r. Jako profesjonalista winien wydać taką decyzję znacznie wcześniej, gdyż znanym mu winna być okoliczność tego dotycząca. Nieusprawiedliwia więc taki stan rzeczy organu rentowego i tym samym nie uzasadnia odstąpienia od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego odwołującego się.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 98 §1, §1¹ k.p.c, art. 99 k.p.c. w zw. z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 265 ze zm.) zasądono od organu rentowego na rzecz odwołującego się 1.800zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Przedmiotem sporu był decyzja stwierdzająca, że odwołujący jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek i wskazującą wysokość zadłużenia na kwotę 5.286zł. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 03.10.2019r. III UZP 9/19 w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o należności z tytułu składek i wysokość

zadłużenia stawkę wynagrodzenia radcy prawnego ustala się na podstawie § 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych, stąd wysokość zasądzonych kosztów na rzecz odwołującego się.

Mt/PW